

Dünya Çocukları

Kuli, Rissa, Marlon, Karima.... Hepsi dünyanın değişik yerlerinde yaşıyor. Hepsinin de farklı farklı ilgi alanları, yetenekleri ve yaşantıları var. Bu yazımızda sizlere dünyadaki değişik ülkelerden çocukların seslerini duyurmak istiyoruz. Bildiğiniz gibi bu ay, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı kutlayacağız. Büyük Önder Atatürk, TBMM'nin açıldığı 23 Nisan 1920 gününü önce "Milli Bayram" ilan etmiş, daha sonra ise, 23 Nisan 1929'da bu

günü Türk çocuklarına "Çocuk Bayramı" olarak armağan etmiştir. Yıllar sonra, 23 Nisan günü tüm dünya çocuklarının kutladığı bir şenliğe dönüşmüştür. Bu yıl da her yıl olduğu gibi, yine Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği düzenlenecek. Belki sizler de ülkemize gelecek değişik ülkelerin çocuklarından birisini evinizde konuk edeceksiniz. Böylece birbirinizin değişik kültürlerini tanıyacaksınız. Aranızda dostluklar,

arkadaşlıklar oluşacak ve bir anlamda dünya barışının sağlanmasında ve sürekliliğinde sizler de katkılarda bulunacaksınız.

Barış dolu bir dünya için hep birlikte el ele !

Kazakistan: Kartalla Dostluk

Benim adım Kuli. 13 yaşındayım ve Kazakistan'ın bozkırlar bölgesinde yaşıyorum. "Sarıgöz" adında bir kartalım var benim. Onu, bu şekilde, eldiven ve kelepçe yardımıyla sıkıca tutabiliyorum. Sarıgöz, benim ilk avcı kuşum. Kazakistan'da, kartallarla avcılık yapan erkekler "berkuçi" derler. Ben de onlardan biri olacağım. Onun için Sarıgöz'le bozkırlarda dolaşırken onu eğitiyorum. Sarıgöz, bir gün tilki ve samurları avlayabilecek.

Burma: Buda'nın İzinde

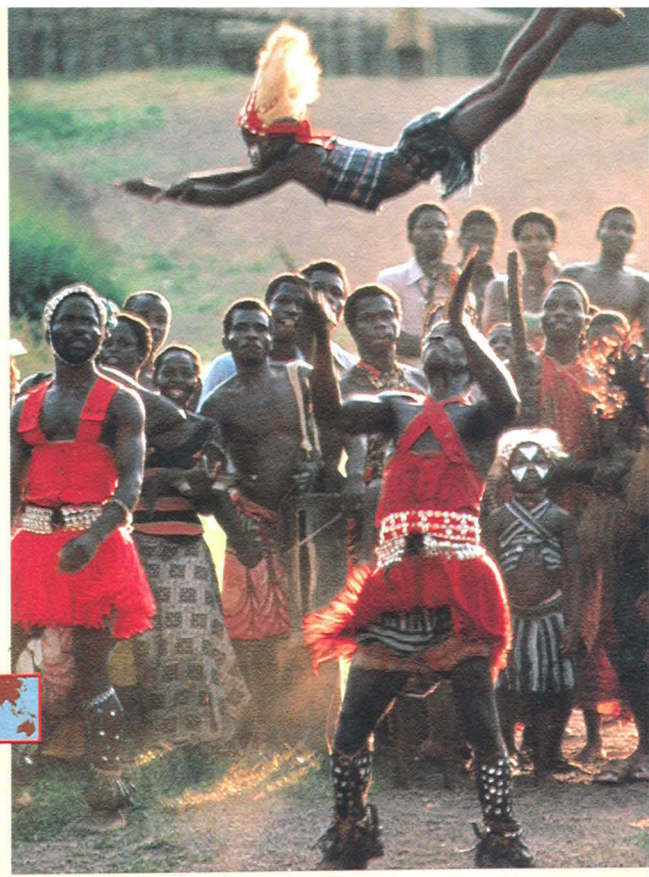
Ülkemiz Doğu Asya'dadır. Biz erkek çocuklar, belirli bir zamanı tapınakta geçiririz. Tapınağa giderken üzerimizde renkli taşlarla süslü, ipekten giysilerimiz vardır. Daha sonra, tapınakta rahip kıyafetlerimizi giyeriz. Tapınakta ibadet ederken uymamız gereken tam 227 sıkı kural var.

Bu kurallar arasında dua etme ve başka insanlardan yiyecek dilenme de bulunuyor. Bu sayede, dini liderimiz Buda'nın izinden gidiyoruz.

Fildişi Sahilleri: Onur Adına Havaya Atılma
Bizim kabilemizin adı "Darı". Kabilemizin ilginç bir geleneği var: Kızların arasından yalnızca en cesur ve en zeki olanlar "Simbo" adında bir dans gösterisi yapabiliyorlar. Simbo, "yılanların babası" anlamına geliyor. Bu dans gösterisinde, elinde bıçağı olan bir kabile üyesi, bu cesur kızları teker teker havaya atıyor. Ben de bu dansa katıldım.

Resimde beni havaya atıldığım anda görüyorsunuz. Bu dansın sonucunda, ergenliğe gelinceye değin bir "Sim" (yılan) oluyoruz. Kabilemizde özel insanlar olduğumuz kabul ediliyor. Simbo dansının, ruhların yardımıyla, ölüm ve korkuyu yendiğine inanıyoruz.

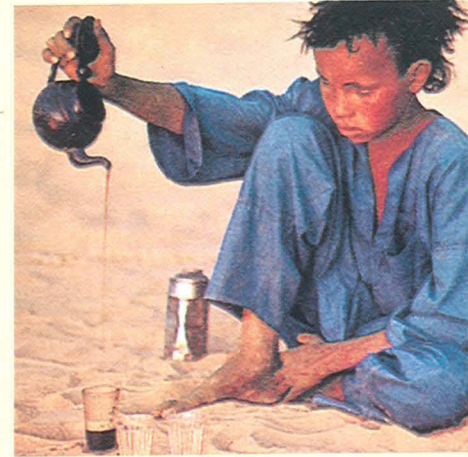
Endonezya: Deniz Göçbeleri

Benim adım Ebid, 12 yaşındayım. Resimde beni (ayakta) ve ağabeyim İrfan'ı (14 yaşında) görüyorsunuz. Bizim yaşamımız hep su üzerinde geçiyor. Çünkü ailemizle birlikte su üzerindeki bu kulübelerde yaşıyoruz. Geçimimizi balıkçılıkla sağlıyoruz. Yılda birkaç kez, balık mevsimlerine bağlı olarak değişik yerlere taşınıyoruz. Devletimiz aslında biz deniz göçbelerinin aynı yerde yaşamasını istiyor. Böylece bizim gibi aileleri izlemek daha kolay olacak, ayrıca vergi de toplanabilecek.

Nijer: Sahra'yı Geçmeye Hazır

Benim adım Rissa, 12 yaşındayım. Afrika kıtasında bulunan Nijer adlı ülkede yaşıyorum. Ben, Tuareg kavimindenim. Bizler, göçebe olarak yaşıyoruz. Sahra'yı geçerken, çölün sonsuzluğu ve aşırı sıcak hava, yaşamımızı çok zorlaştırıyor. Babam, ilerde tam anlamıyla bir çöl tilkisi gibi olmamı istiyor. Buna göre yetiştiriyor beni. Devenin nasıl güdüleceğini, çölde nasıl yemek yapılacağını ve geceleyin nasıl ateş yakılacağını öğretiyor bana. Çünkü geceleri çöldeki sıcaklık 0°C'ye kadar düşebiliyor.

Portekiz: Dalgalarla Dans

Benim adım Marlon. Daha 13 yaşındayım. Buna karşın, sörfçüler arasında en başarılı olanlardanım. Almanya'da yetişkinler

arasında yapılan yarışmalarda ikinci oldum. Annem ve babam, ben daha doğmadan önce Portekiz'e göç etmişler. Babam Lagos'taki Algarve kıyısında bir sörf kampını işletiyor. O nedenle, her gün orada çalışabiliyorum. İleride profesyonel olmak istiyorum. Şimdiden beni destekleyenler bile var.

Rusya: Sahnelerin Yıldızı

Merhaba, benim adım Karima. Resimde de görebildiğiniz gibi, ellerimin üzerinde dururken bacaklarımı o kadar çok

bükebiliyorum ki, ayağımı yüzüme değdirebiliyorum. 14 yaşındayım ve ünlü Moskova sirkinde gösteri yapıyorum. Ailem uzun yıllardan beri gösteri dünyasında çalışıyor. Bu tür hareketleri iki yaşındayken öğrenmeye başladım.

Güney Kore: Notalarla İlk Tanışma

Müzik, Asya'da yaşayan birçok çocuk için çok önemlidir. Örneğin, Asya Gençlik Orkestrası dünyanın çeşitli yerlerinde

verdiği konserlerde birçok insanı büyülemiştir. Birçok Kore'li çocuk, daha üç yaşındayken keman çalmasını öğrenir. Çünkü bir müzik enstrümanını çalmak küçük yaşta daha kolay öğrenilir. Ünlü besteci Mozart da 6 yaşındayken değişik ülkelerde konserler vermişti.

ABD: Kızılderililerin Dansı

Resimde gördüğümüz Arapahoe kabilesine ait genç kıızılderililer savaşa hazırlanmıyorlar. Onlar, aileleriyle birlikte "Pow Wow" adlı bayramlarını kutluyorlar. Eski devirlerde bu bayramın kültürel anlamı çok büyükmüş; şarkı söylenir, dans edilirmiş. Günümüzde bu gelenek yeniden canlandı. Geçmiş zamanlarda genç Arapahoe'ler avlanırlardı. Ancak şimdi artık okula gidiyorlar. ABD'de yaklaşık 2 milyon kıızılderili yaşıyor.

ABD: İlginç Rastlantı
Tennessee eyaletinin Hixson kentindeki "Big Ridge" ilkokuluna gelen yeni bir öğretmen, gördükleri karşısında herhalde çok şaşıracaktır. Çünkü bu okulda okuyan 5 ikiz ve 3 üçüz var! Ortalama olarak yalnızca her 6400 doğumda bir üçüz doğduğu düşünülürse, bu çok büyük bir rastlantıdır. Öğretmenler bu duruma alışmış. Onlar için bu ikiz ve üçüzler öteki çocuklar kadar birbirinden farklı.

Almanya: Hayvanlar Mikroskop Altında
Benim adım Désirée. 10 yaşındayım. Ülkemde yapılan bir araştırma yarışmasında ödül kazandım. Araştırmamda, tek hücreli olan terliksi hayvanları inceledim. Gelin size kısaca bu hayvanlarla ilgili bilgi vereyim: Terliksi hayvanlar suda yaşıyorlar ve ancak mikroskopla görülebilecek kadar küçükler. Ayrıca çok hızlı çoğalıyorlar. Bir su damlasındaki sayıları, birkaç gün içinde 50 oldu.

İngiltere: Evde Eğlence
Bizler, Nottingham kentinin bir işçi mahallesinde oturuyoruz. Babamız işten eve geldiği zaman mutlaka bizimle oynuyor. Çok güçlü olduğu için kızkardeşimle beni aynı anda havaya kaldırabiliyor. Bu, her zaman çok hoşumuza gidiyor ve çok eğleniyoruz!

Japonya: Zor Koşullarda Spor

Bizler anaokulu öğrencileriyiz. Resimde gördüğünüz gibi, kar da yağsa, hava dondurucu soğuk da olsa, her sabah, üzerimizde yalnızca şortlarımızla okulun bahçesinde yürüyüş yapıyoruz. Öğretmenlerimiz, bedenimizin bu biçimde daha dayanıklı olacağını söylüyorlar. Anaokulunda ayrıca birbirimize iyi davranmayı ve saygı göstermeyi öğreniyoruz.